

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku J.R. i A.R.
przy uczestnictwie E. Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 listopada 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 28 grudnia 2018 r., sygn. akt IX Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawców kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie uczestnik wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawne, na tle którego jest rozbieżność w orzecznictwie

Sądu Najwyższego. Zagadnienie prawne ma dotyczyć tego, czy ustalając wysokość należnego wynagrodzenia w związku z ustanowieniem służebności przesyłu sąd powinien brać pod uwagę to, jak nieruchomości jest wykorzystywana w chwili ustanawiania służebności, czy też jak może być wykorzystywana w związku z treścią planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego. Kwestia ta nie budzi jednak wątpliwości. Wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu dotyczy utraty wartości nieruchomości w związku z przeprowadzeniem linii przesyłowych, co jest zwykle dokonywane przez biegłego. Oczywiście wymaga uwzględnienia, w jakim kierunku nieruchomości nie będzie mogła być wykorzystywana właśnie ze względu na ustanowienie służebności przesyłu, co nie budzi wątpliwości (kilka sygnatur orzeczeń Sądu Najwyższego wskazano w samej skardze kasacyjnej). Aktualny sposób korzystania z nieruchomości ma zatem zdecydowanie mniejsze znaczenie od tego, w jaki sposób nie będzie mogła być wykorzystywana, choć zgodnie z planem zagospodarowania miejscowego mogłaby. Do tego trzeba dodać, że nie zachodzi podnoszona w skardze rozbieżność orzecznictwa Sądu Najwyższego. W sprawie V CSK 531/15 Sąd Najwyższy nie zajął odmiennego stanowiska, a jedynie wskazał, że ustalając wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu należy brać pod uwagę realną utratę wartości nieruchomości związaną z liniami przesyłowymi, a nie wynikającą z przepisów prawa decydujących np. o tym, w jakiej odległości od linii przesyłowych nie można budować. W żadnym wypadku w tym orzeczeniu, wbrew sugestiom skarżącego, nie ma mowy, że trzeba uwzględniać tylko aktualny sposób wykorzystywania nieruchomości, a nie sposób jej potencjalnego wykorzystania wynikający z planu zagospodarowania miejscowego.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

as]

aj